

Δυο σκιές ξεγλιστρούν μέσα από τα στενά σοκάκια της πολιτείας.

Περπατούν προσεκτικά, σχεδόν αθόρυβα, με κατεύθυνση τη θάλασσα.

Ησυχία και συσκότιση.

Σταματούν και μπαίνουν γρήγορα στο μεγάλο κτήριο της παραλίας.

Η βαριά πόρτα έτριξε, καθώς έκλεινε πίσω τους...

«Αναψε τη λάμπα», είπε ο γηραιότερος στον νεαρό που τον συνόδευε.

«Τι ήρθαμε να κάνουμε εδώ;», ρώτησε ο νεαρός, καθώς άναβε τη λάμπα πετρελαίου.

«Χαμηλά το φυτίλι, μη μας καταλάβουν... Δεν είδες τι έγινε σήμερα; Ήρθαν και μου ζήτησαν λίστα με τους πατριώτες», απάντησε ο πρώτος.

«Και τι σκέφτεστε, να πράξουμε;», ξαναρώτησε ο νεαρός.

«Φέρε το βιβλίο που καταγράφουμε τις ληξιαρχικές πράξεις θανάτου. Θα φτιάξω τη λίστα που ζήτησαν, αλλά όπως πρέπει...», είπε.

«Θα δώσετε ονόματα νεκρών; Θα το καταλάβουν αμέσως και θα βρεθείτε σε μεγάλο κίνδυνο».

Χωρίς να δώσει την παραμικρή σημασία στους φόβους του νεαρού του είπε: «Αντέγραψε όλη τούτη εδώ τη σελίδα...».

Ο νεαρός ξεκίνησε να γράφει το ένα όνομα κάτω απ' τ' άλλο και σε λίγα λεπτά παρέδωσε τη λίστα. «Έτοιμη η λίστα των νεκρών», είπε.

Ο μεγαλύτερος σε ηλικία την πήρε, την κοίταξε, τη δίπλωσε, την έβαλε στην τσέπη του και απομακρύνθηκε σκεπτικός.

«Τώρα το μόνο που μένει είναι να σιγουρέψω και τον θησαυρό», μονολόγησε χαμηλόφωνα, καθώς έβγαινε από το γραφείο.

«Ποιον;», είπε ο νεαρός που ακόμη τακτοποιούσε τα μεγάλα βιβλία στο ράφι.

Ο γηραιότερος τον κοίταξε και του είπε: «Έλα, φύλαξε τα βιβλία και πήγαινε. Μόνο πρόσεχε στον δρόμο».

«Δεν θα έρθετε μαζί μου;», ρώτησε με αγωνία και πάλι ο νεαρός.

«Όχι, έχω να κάνω ακόμη κάτι, αλλά αυτό πρέπει να το κάνω μόνος. Πήγαινε και σ' ευχαριστώ».

«Καληνύχτα σας», είπε ο νεαρός.

«Καληνύχτα Βλάση κι, αν δεν σε ξαναδώ, χάρηκα που συνεργαστήκαμε...».